

[Pinstrup.]

han sendte, efter at Børnene var helbredede, den vedkommende „kloge Kone“ et Billede af sine raske Børn og skrev derpaa: Hjertelig Tak, Deres Schäfer. Der er maaske ikke en af hundrede eller tusinde Læger, der har saa megen Personlighed, at de vilde foretage en saadan Handling, som tjener Dr. Schäfer til Ære i hans Grav, nu da han er død.

Der er en særlig Form for ueksamineret Lægevirkksomhed, som er kommet frem i de senere Aar, nemlig Chiropraktiken. Det er en ny Virksomhed; den er først opstaaet ovre i Amerika i 1895 og gaar navnlig ud paa en Behandling af Rygsøjlen og Nerverne uden Anvendelse af Medicin. Den er lovformeligt anerkendt som en særlig Videnskabskab i 46 amerikanske Stater. Chiropraktikerne har ifølge særlig Lovgivning efter 3 Aars Studium paa særlige, statsanerkendte Uddannelsesanstalter Ret til at praktisere derovre. Lægerne vilde ogsaa dør hindre dem i at udøve denne nye Metode. I nogle Stater kom det til Folkeafstemning om Sagen, og der blev flere Millioner Stemmers Flertal for Chiropraktiken og for de syges Ret til at blive raske. Jeg vil fremhæve, at Afstemningen blev formuleret saaledes, at man stemte om

„De syges Rettighed til at blive raske paa den Maade, hver enkelt har mest Tillid til.“

Det skulde man synes var et rimeligt Krav, som kunde gennemføres ogsaa herhjemme.

Jeg synes, at danske Læger burde høre op med Forfølgelsen af ueksaminerede Læger; de har jo ganske vist en anden Mening om visse Forhold end den, der læres og doceres ved Københavns Universitet for Tiden, men de Meninger, der dør doceres, skifter jo ogsaa med Tiderne. Denne Forfølgelse mod Chiropraktikerne nytter ikke noget, thi bag den staar nu større og større Skarer af taknemmelige Mennesker, som de enten har helbredet, eller hvis Smerter de har lindret. Der er jo Beviser nok for, at mangfoldige er gaaet fra Lægernes Behandling over til dem og er blevet hjulpet. Det skal forbydes, det maa ikke gøres! Jeg synes, det er taabeligt, jeg synes, voksne Folk selv maa have Ansvaret for, hvor de vil søge hen, og jeg mener, at den Forfølgelse, der er iværksat ogsaa overfor disse Chiropraktikere, kan danske Læger i Virkeligheden ikke være bekendt, og jeg tænker heller ikke, at de enkeltvis vil være det bekendt, men som Fagforening mener de at kunne være alting bekendt. Det synes mig at være en højst rimelig Fordring, at Chiro-

praktikerne faar en Repræsentant, en Konsulent, som man kalder det, i Sundhedsstyrelsen, der kan være med ved Behandling af chiropraktiske Spørgsmaal, da Lægerne i Almindelighed ikke kender noget videre til den Behandlingsmaade. Vi maa ændre disse gamle Lovbestemmelser og Straffebestemmelser, de maa ophæves, og Lægeringenen maa gøres fri, muligt med visse Indskrænkninger, f. Eks. med Hensyn til smitsomme Sygdomme. Jeg mener, at aldrig har de gamle Lovbestemmelser været farligere end nu, fordi Lægernes Magt aldrig har været større end nu, samlet som de er i en af Landets stærkeste, skrappeste og mest haardhændede Fagforeninger, for at bruge et mildt Udtryk. Hvad den har kunnet sætte igennem, er ganske forbløffende. Jeg har erfaret, at denne Fagforening ved Forhandling med Sygekasserne formelig har tvunget disse til at gaa ind paa en Bestemmelse, hvorefter en Læge kun kan være Sygekasselæge, hvis han er Medlem af Lægernes Fagforening. Jeg skal tillade mig at citere de faa Linier, der staar derom i Overenskomsten i sidste Stykke i § 2:

„Ingen Sygekasse, der er Medlem af nævnte Centralforening, maa indgaa Overenskomst om Lægehjælp med nogen udenfor den almindelige danske Lægefagforening staaende Læge, medmindre dennes Bestyrelse indgaaer derpaa“

— det sidste kan vi vist roligt se bort fra. Men endvidere er det saadan, at benytter et Sygekassemedlem en udenfor Lægefagforeningen staaende Læge, nægtes der vedkommende syge Ret til Dagpenge og Ret til Betaling for Sygehusophold — det gaar altsaa særlig ud over dens ubemidlede Medlemmer. Det ser ud, som om Sygekassernes Ledelse ganske har underkastet sig Lægernes Fagforening. At Lægen altsaa er uddannet for en stor Del paa Statens Bekostning, er færdiguddannet, har sin Eksamen og Ret til at praktisere, det betyder ikke noget; hvis han ikke staar som Medlem af Fagforeningen, kan han ikke praktisere for Sygekasser. Og da det nu er saadan, at saa at sige ingen eller i hvert Fald meget faa Læger kan eksistere økonomisk, naar de ikke kan være Sygekasselæger, saa betyder det faktisk, at enhver Læge, der træder ud eller smides ud, med det samme er økonomisk ruineret. Det er Fagforeningsjustits, der forslaar noget. Denne Fagforening kan naturligvis opnaa en hvilken som helst Tarif den vil; det gør den ogsaa, og Folk maa betale uden Hensyn til, om Tariffen stemmer med de nuværende økonomiske Forhold her i Landet.